

[Miljøministeren]

det uden asfalterede veje, uden gadebelysning m.v., og der kan naturligtvis ske en stigning i ejendomspriserne og dermed også i ejendoms-skatteerne.

Det har undret mig lidt, at man i nogle kredse her i Folketinget er mere optaget af nogle få tusinde mennesker, der gør sig skyldige i ulovlig adfærd, end man er i at beskytte de 160.000-170.000 mennesker, som har erhvervet sommerhuse for at komme til at bo i et decideret sommerhusområde.

Helårsbeboelse i sommerhusområderne kan også få utilsigtede økonomiske konsekvenser for kommunerne med hensyn til mulighederne for at gennemføre en rationel økonomisk institutions- og anlægsplanlægning.

Justitsministeriet udsendte i marts i år en vejledning om håndhævelse af forbudet mod helårsbeboelse i sommerhusområder. Det var et initiativ, den tidligere regering tog, og som den nuværende regering har fulgt op. Dette gav anledning til en offentlig debat, og den 18. april holdt justitsministeren, miljøministeren og indenrigsministeren et møde med Kommunernes Landsforening og en række borgmestre. Kommunernes Landsforening vil afholde en konference efter sommerferien, hvor kommunalpolitikere og folketingspolitikere kan drøfte problematikken på baggrund af et embedsmandsoplæg, og jeg håber, vi dér kan finde frem til en afbalanceret løsning på problemet.

Det nævnes – hvad jeg synes er helt utilfredsstillende – ikke i bemærkningerne til Fremskridtspartiets forslag, at de gældende regler, som man altså vil ophæve, er forudsætningen for, at vi kan opretholde den særlige danske sommerhusregel i relation til EF. Hvis man ophæver forbudet i § 40, stk. 1, og generelt tillader, at sommerhuse anvendes som helårsboliger, vil de ikke længere kunne betragtes som andenboliger, og de vil derfor også kunne erhverves af EF-udlændinge på linje med andre helårsboliger; desuden vil det betyde, at sommerhusbegrebet forsvinder.

Der er derfor meget alvorlige perspektiver knyttet til at ophæve den lov og ændre den praksis, som skiftende regeringer har fulgt, og der er en alvorlig risiko for, at et af de gode danske forhandlingsresultater i forbindelse med Maastricht, som den tidligere regering opnåede, hermed ville forsvinde.

Jeg vil dog gerne slutte anerkendende i forhold til Fremskridtspartiet og sige, at jeg er glad for, at Fremskridtspartiet har leveret Folketinget den rene vare, for så er der mulighed for, at Folketingets partier – jeg håber, det kommer til afstemning – kan markere, om der fortsat er et markant bredt flertal for den danske sommerhusregel og den danske sommerhuslovgivning, som skiftende regeringer og skiftende flertal har stået bag.

Det betyder ikke, at vi ikke til enhver tid kan diskutere de menneskelige problemer, der er knyttet til ulovlig sommerhusbeboelse, og de praktiske problemer, der kan være i enkelte kommuner. Det er netop det, vi gør nu i øjeblikket med Kommunernes Landsforening, hvor jeg håber, vi kan finde nogle fornuftige løsninger.

Men retsgrundlaget, det juridiske grundlag må vel være sådan, at det beskytter danske interesser og beskytter de mennesker, der overholder loven, det store flertal, som ikke overtræder bestemmelserne, sådan at de kan få beskyttelse herindefra.

Derfor vil jeg gerne sige tak til Fremskridtspartiet for, at de har fremsat dette forslag, som jeg håber et meget bredt flertal i Folketinget sammen med regeringen vil stemme ned, hvis det kommer til afstemning.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg er lidt forbavset over, at ministeren var så negativ. I Berlingske Tidende den 14. marts er miljøministeren bl.a. citeret for at sige: »men jeg må erkende, at der er sommerhusområder, som hverken er fugl eller fisk, fordi de ikke fungerer som bysamfund, men heller ikke har det traditionelle sommerhuspræg«, og så går ministeren videre med, at det er noget, regeringen vil tage hånd om. Det har man ikke gjort, og derfor giver vi selvfølgelig gerne regeringen en hjælpende hånd.

Vi kan sige, at det, vores forslag går ud på, egentlig bare er at gøre gældende praksis til lov. Det er sådan, at der er 350.000 mennesker, der bor såkaldt ulovligt her i Danmark, uden at man gør noget ved det. Det er jo tilsyneladende noget, alle har accepteret.

Grunden til, at jeg bad om ordet, var egentlig, at ministeren brugte næsten hele sin taletid på at sige, at hvis vi får dette lovforslag igen-